

doi: 10.33842/22195203-2026-36-137-285-290

УДК 378.011.3-051:373.2]:004.9:37.018.1

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ДО ПРОЄКТУВАННЯ ЦИФРОВОЇ ЕКОСИСТЕМИ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ З БАТЬКАМИ

Маріанна Швардак

<https://orcid.org/0000-0002-9560-9008>*Мукачівський державний університет*

У статті здійснено теоретичне обґрунтування та комплексний аналіз підготовки майбутніх вихователів до проектування цифрової екосистеми партнерської взаємодії з батьками. Визначено сутність цифрової екосистеми як інтегрованого освітнього середовища, що забезпечує підтримку освітньої діяльності в умовах цифрової трансформації. Проаналізовано структуру готовності студентів за п'ятьма критеріями, що дало змогу виявити недостатній рівень сформованості мотиваційно-ціннісного компонента. Виокремлено технологічний інструментарій, зокрема засоби хмарних платформ і штучного інтелекту, а також обґрунтовано доцільність використання методів активного навчання, зокрема вебквестів і дуальної освіти. Обґрунтовано необхідність переходу до моделі партнерської взаємодії та впровадження концепції «цифрового батьківства» як умови забезпечення безпеки дитини в цифровому середовищі. Застосування цілісного підходу сприяє становленню вихователя як суб'єкта освітніх змін у цифрову епоху.

Ключові слова: підготовки майбутніх вихователів; заклад дошкільної освіти; батьки; партнерська взаємодія; цифрова екосистема; проектування.

Shwardak Marianna. Preparing future preschool teachers to design a digital ecosystem of partnership with parents.

The article provides a comprehensive theoretical substantiation and analysis of the peculiarities of preparing future preschool educators to design a digital ecosystem for partnership interaction with parents. Amidst rapid technological progress and educational reforms, the professional role of a preschool teacher is undergoing a significant transformation. Modern educators are required to demonstrate advanced digital literacy, proficiency in managing electronic resources, and the flexibility to adapt teaching methodologies to hybrid and distance learning formats. The research defines the «digital ecosystem» as a holistic integrated environment that synthesises technological services, users, and data to support sustainable educational development through organisational, social, and cultural synergy. The study investigates the multi-component structure of student readiness, evaluating it through cognitive, motivational-evaluative, personality-communicative, activity-based, and reflective criteria. A critical analysis reveals a significant deficiency in the motivational engagement of future specialists, which underscores the necessity of integrating innovative courses such as «Partnership Pedagogy» and shifting toward models based on mutual respect. The technical foundation of the proposed ecosystem relies on cloud computing, artificial intelligence, and Big Data to facilitate a seamless dialogue between families and institutions. Furthermore, the article explores the pedagogical potential of gamified tools like LearningApps and ClassDojo, as well as active learning strategies including web-quest technologies and dual education, which help bridge the gap between theory and practice. Significant attention is paid to the concept of «digital parenting» and online mediation as vital strategies for ensuring child safety. The author concludes that a holistic approach-uniting robust technology with humanistic principles-transforms the educator into a subject of change, capable of fostering a synergistic environment for a child's development in the digital age.

Keywords: training of future educators; preschool education institution; partnership; digital ecosystem; design; parents.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку українського суспільства позначений глибокими трансформаціями, зумовленими не лише стрімким поступом інформаційних технологій, а й змінами в соціокультурному просторі та реформуванням освітньої сфери. У цих умовах особливої уваги набуває підготовка фахівців гуманітарного профілю, зокрема вихователів закладів дошкільної освіти, які мають не лише забезпечувати догляд, розвиток і навчання дітей, а й ефективно діяти в цифровому освітньому середовищі. Професійна діяльність сучасного педагога-дошкільника вимагає нового

рівня цифрової грамотності, вміння працювати з електронними ресурсами, цифровими інструментами та освітніми платформами, здатності адаптувати методи навчання до гібридних і дистанційних форматів (Паска, 2025). Зміни, що відбуваються в суспільстві, вимагають підвищення рівня конкурентоспроможності та професійної мобільності випускників закладів вищої освіти, від яких очікується не тільки ґрунтовне засвоєння фахових знань і вмінь, а й готовність до координації дій і налагодження конструктивної співпраці у професійних групах, володіння методами і прийомами партнерської

взаємодії в умовах професійної діяльності (Анісімова, 2020).

Аналіз останніх досліджень та публікацій дозволяє структурувати наукові погляди на проблему підготовки вихователів до цифрової взаємодії за трьома критичними напрямками, виявляючи при цьому суттєві методологічні прогалини.

Технологічно-архітектурний напрям зосереджений на розробці цифрового простору. Володимир Гужва (2025), Олександр Гуменний та Олена Федоренко (2025) обґрунтовують структуру цифрових екосистем та використання блокчейн-технологій для персоналізованого навчання. Ніна Слюсаренко та Олена Кохановська (2021) доводять переваги переходу від ієрархічних до мережових моделей освіти. Однак критичний аналіз цих праць свідчить, що вони орієнтовані переважно на загальноуніверситетський рівень, ігноруючи специфіку комунікації «вихователь – батьки» в умовах закладу дошкільної освіти.

Компетентісно-критеріальний напрям висвітлює готовність фахівців до партнерства. Олена Анісімова (2020; 2022) та Вікторія Іванова (2025) визначають структуру готовності до взаємодії, проте констатують дефіцит мотиваційно-ціннісних орієнтирів у чинних програмах підготовки. Цей розрив підтверджують Оксана Попович та Людмила Ющик (2024), вказуючи, що лише 10,72% студентів мають високу залученість до партнерства, що робить виконання вимог Професійного стандарту (2021) декларативним без системних змін. На необхідності гуманізації та кооперації в навчанні наголошують Ірина Апрелева (2022), Неля Кравчук та Оксана Авраменко (2020).

Методично-виховний напрям охоплює цифрові інструменти та безпеку. Надія Вахняк (2021) та Тарас Паска (2025) пропонують використання вебквестів та інтерактивних платформ для активізації батьків, проте ці рішення мають фрагментарний характер і не інтегровані в єдину систему. Питання «цифрового батьківства» та інформаційної безпеки дитини опрацьовані в роботах Любові Канішевської, Валентини Шахрай (2022) та в Концепції виховання дітей та молоді в цифровому просторі (2022), водночас Світлана Васильєва та Наталія Гавриш (2021) закликають до переходу від «керівної» до «партнерської» позиції вихователя. Лілія Зімакова (2025) та Руслана Найда (2024) розглядають інноваційні форми підготовки, зокрема дуальну освіту, але вони не фокусуються на проектуванні саме *екосистемної* взаємодії.

Попри значну увагу до окремих аспектів цифровізації та педагогіки партнерства, проблема

підготовки майбутніх вихователів до цілісного проектування цифрової екосистеми партнерської взаємодії з батьками залишається малодослідженою.

Формулювання цілей статті. Метою статті є теоретичне обґрунтування та комплексний аналіз особливостей підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до проектування цифрової екосистеми партнерської взаємодії з батьками.

Виклад основного матеріалу дослідження. Успішність діяльності педагогів сьогодні визначається не тільки предметно-функціональним складником їхньої професійної готовності, але й особистісними характеристиками, такими як соціально значущі цінності й мотиви, соціальна компетентність, комунікативні та організаторські вміння, установка на партнерство, що визначають соціальний аспект професійної взаємодії. Формування професійної компетентності майбутніх фахівців, зокрема їх готовності до партнерської взаємодії у професійній діяльності, має стати одним із важливих завдань їх підготовки у закладі вищої освіти (Анісімова, 2020). Цифрова екосистема університету в цьому контексті постає як цілісне інтегроване середовище, що поєднує інформаційно-комунікаційні технології, цифрові сервіси, користувачів та дані для підтримки освітньої, наукової й адміністративної діяльності. На відміну від традиційної IT-інфраструктури, вона охоплює не лише технологічні елементи, а й організаційні, соціальні та культурні аспекти, які забезпечують сталий розвиток університету в умовах цифрової трансформації (Гужва, 2025).

Проектування екосистеми партнерської взаємодії вимагає глибокого аналізу структури готовності майбутніх вихователів, яка оцінюється за єдністю компонентів.

Когнітивний критерій дає можливість визначити рівень розуміння сутності основних понять та обізнаності з особливостями педагогічного спілкування, включаючи володіння теорією педагогічної взаємодії, знання правил та специфіки колективної взаємодії.

Мотиваційно-ціннісний критерій дозволяє виявити ціннісне ставлення до партнерської взаємодії та ступінь мотиваційного потенціалу, що є показником успішності самоорганізації майбутнього фахівця.

Особистісно-комунікативний критерій виявляє здатність розуміти партнерів за допомогою засобів вербального та невербального спілкування, здатність до емоційної взаємодії, емпатії та самостійного прийняття рішень.

Діяльнісний критерій дає оцінку практичним вмінням студентів планувати роботу, оцінювати

результати, узгоджувати свої дії з іншими та використовувати навички медіації для досягнення спільної мети.

Рефлексивний критерій дозволяє здійснити оцінку результатів власної діяльності та діяльності інших, що є фундаментальним для постійного вдосконалення професійної компетентності (Анісімова, 2020).

Результати критеріального аналізу освітньо-професійних програм спеціальності А2 Дошкільна освіта щодо забезпечення підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до партнерської взаємодії дають підстави вважати, що ширшого та більш детального представлення потребує саме мотиваційно-ціннісний критерій, тоді як найбільш детально представлений діяльнісний критерій. Без гармонійного системного існування всіх складників, визначених у критеріях, неможлива ефективна реалізація партнерської взаємодії (Анісімова, 2020). Це актуалізує потребу у створенні таких цифрових рішень, як Smart EcoSystem – унікальна цифрова екосистема для персоналізованого фахового навчання, яка охоплює такі компоненти, як Smart Park для формування персональних траєкторій, Smart Learning Hub для методичної підтримки викладачів та блокчейн-технології для створення захищених цифрових портфоліо (Гуменний, Федоренко, 2025).

Партнерство між педагогом та батьками розглядається як пріоритетний напрямок освітньої діяльності вихователя закладу дошкільної освіти. Батьки є першими вчителями своїх дітей, і вони передають знання малюкам шляхом їх залучення до спільної гри та повсякденної рутини. Розвиток партнерства між батьками і вихователями має вирішальне значення для полегшення і заохочення участі батьків у навчанні своїх дітей. У наукових джерелах виокремлюють різні моделі залучення батьків: захисну модель, де вихователі вважають, що батьки повинні делегувати освіту дитини школі; експертну модель, де вихователі є єдиним джерелом знань; модель провідника, де батьки допомагають у виконанні завдань; модель збагачення та споживацьку модель. Проте найбільш оптимальною є модель партнерства, яка ґрунтується на взаємній повазі та визнанні внеску кожного учасника як такого, який є ключовим у розвитку дітей (Попович, Ющик, 2024).

Технічне проектування цифрової екосистеми партнерської взаємодії базується на сучасних хмарних обчисленнях, які забезпечують зберігання та доступ до даних через інтернет. Інтернет речей дозволяє цифровізувати інфраструктуру, а великі дані (англ. – Big Data) дають можливість приймати рішення на основі

аналітики. Штучний інтелект застосовується для формування індивідуальних траєкторій навчання та автоматизації комунікації. Гібридна модель реалізації на основі хмарної платформи Microsoft 365 Education з інтеграцією інших цифрових інструментів дозволяє створювати цифрові кабінети для викладачів, студентів, вихователів та батьків, забезпечуючи безперебійний діалог через Teams, Viva Engage та Outlook (Гужва, 2025).

У підготовці майбутніх вихователів особливу роль відіграє формування цифрової грамотності та культури. Вихователі повинні володіти здатністю створювати та застосовувати контент за допомогою цифрових технологій, включаючи навички пошуку, обміну інформацією та комунікацію. Використання цифрових технологій у дошкільній освіті не повинно мати замінювального характеру, а лише доповнювати традиційні методи педагогічної діяльності, урізноманітнюючи її форми. Інтерактивні платформи, такі як LearningApps, Wordwall, ClassDojo та Padlet, дозволяють створювати завдання у формі гри, що стимулюють пізнавальну активність дітей (Kharchenko et al., 2024). Підготовка майбутніх вихователів до роботи в цифровому освітньому середовищі повинна мати системний, інтегративний характер, базуватися на поєднанні знань про цифрові технології з умінням осмислено застосовувати їх у контексті дошкільного розвитку (Паска, 2025).

Важливим складником цифрової екосистеми є забезпечення безпеки дитини. Взаємодія батьків і педагогів є важливою педагогічною умовою вироблення спільної стратегії щодо безпеки дитини у цифровому світі та вирішення проблем, які можуть виникнути. Батьки мають стати важливими посередниками у взаємодії власної дитини із суб'єктами і об'єктами цифрового простору. Онлайн-посередництво – це практика батьків або інших значущих дорослих, спрямована на те, щоб максимізувати можливості та мінімізувати ризики для дітей під час перебування в інтернеті (Журба та ін., 2022). Цифрове батьківство передбачає не тільки технічний контроль, а й здатність налагоджувати партнерську взаємодію із закладами освіти щодо вдосконалення власних цифрових знань і вмінь та узгодження дій з педагогами у вихованні дітей (Канішевська, Шахрай, 2022).

Результати констатувального етапу дослідження мотиваційної складової готовності майбутніх вихователів до партнерської взаємодії свідчать, що лише 10,72% здобувачів отримали високий рівень за показником залученості до встановлення партнерства з батьками, тоді як 34,48% опитаних не виказували достатньої

залученості. Щодо здатності до ініціативності у встановленні контакту, високий рівень продемонстрували 14,52% респондентів, а 28,19% опинилися на початковому рівні (Попович, Ющик, 2024). Це підкреслює необхідність впровадження спеціалізованих навчальних дисциплін, таких як «Партнерська педагогіка», зміст якої зорієнтований на рівноправний діалог і співпрацю (Зімакова, 2025).

У процесі підготовки майбутніх вихователів до проектування цифрової екосистеми варто використовувати активні методи навчання, такі як вебквести. Технологія вебквесту дозволяє учасникам самостійно шукати інформацію в різних пошукових системах та опрацьовувати її для подальшої презентації (Швардак, 2023). Переваги вебквесту полягають у використанні активних методів навчання педагогів та батьків, економії часу на пошук інформації, залученні учасників до освітнього процесу в режимі онлайн. Члени родини вчаться самостійно здобувати знання, працювати за алгоритмом та отримувати практичні навички. Використання інформаційного простору мережі Інтернет сприяє швидкій актуалізації інформації та ефективній співпраці з батьками вихованців (Вахняк, 2021).

Дуальна форма освіти також виступає як нововведення у професійній підготовці майбутніх вихователів. Вона передбачає комбінування навчання в закладах освіти з навчанням на робочих місцях для набуття певної кваліфікації. Експериментальні дані свідчать, що у процесі реалізації програми дуальної освіти кількість осіб з високим рівнем професійної компетентності значно зросла, а показники низького рівня рефлексивного компоненту знизилися на 23,17%. Дуальна освіта дозволяє подолати розрив між теорією й практикою, забезпечуючи підготовку педагога, здатного до конструктивної взаємодії з усіма учасниками освітнього процесу (Найда, 2024).

Цифрова екосистема партнерської взаємодії має базуватися на екосистемному підході, який трансформує процес навчання відповідно до принципів взаємозв'язку та співробітництва. Це дозволяє перейти від ієрархічних систем до мережевих моделей спільного навчання та розвитку (Слюсаренко, Кохановська, 2021). В умовах цифрової трансформації успішна екосистема має бути гнучкою, масштабованою, захищеною й орієнтованою на потреби користувача. Її впровадження можливе лише за умови наявності сильної інституційної підтримки, чіткої стратегії, відповідної цифрової культури й поетапного проектного підходу (Гужва, 2025).

Важливим аспектом проектування є концепція керованої свободи, яка поєднує педагогічну підтримку та самостійність дитини в освітньому

просторі. Така взаємодія формує критичне мислення, вміння приймати рішення та співпрацювати. Педагогічний інструментарій екосистеми має включати партнерський тайм-менеджмент, соціокомунікативні міні-тренінги, квести та партнерську пізнавальну діяльність. Дитина стає активним учасником освітнього процесу, що відповідає концепції особистісно-орієнтованого навчання та Цілям сталого розвитку (Зімакова, 2025).

Висновки. Підсумовуючи результати проведеного дослідження, можна констатувати, що цифрова екосистема закладу вищої освіти постає як цілісне інтегроване середовище, що поєднує технологічні, організаційні, соціальні та культурні аспекти для підтримки освітньої діяльності в умовах цифрової трансформації. Такий підхід базується на екосистемному принципі, який трансформує традиційні ієрархічні системи у гнучкі мережеві моделі спільного навчання та розвитку.

Аналіз структури готовності майбутніх фахівців продемонстрував необхідність гармонійного поєднання когнітивного, мотиваційно-ціннісного, особистісно-комунікативного, діяльнісного та рефлексивного складників. Особливої уваги потребує розвиток саме мотиваційного потенціалу здобувачів, оскільки результати дослідження виявили недостатній рівень залученості майбутніх вихователів до встановлення партнерства з батьками. Це зумовлює потребу у впровадженні спеціалізованих дисциплін, зокрема «Партнерської педагогіки», та переході до моделі партнерства, яка ґрунтується на взаємній повазі та визнанні ключового внеску батьків у розвиток дітей.

Технічне та методичне проектування такої взаємодії забезпечується використанням сучасних хмарних обчислень, зокрема платформи Microsoft 365 Education, та інтерактивних інструментів, як-от LearningApps, Wordwall чи ClassDojo, що дозволяють створювати ігровий контент для стимуляції активності дітей. Важливою складовою підготовки є також опанування концепції «цифрового батьківства» та технік онлайн-посередництва для гарантування безпеки дитини в цифровому світі. Використання активних методів, як-от технології вебквестів та дуальної форми освіти, дозволяє ефективно подолати розрив між теоретичними знаннями та практичною діяльністю, забезпечуючи підготовку педагога, здатного до конструктивної співпраці.

Отже, підготовка вихователя до проектування цифрової екосистеми постає як складний багатогранний процес, що поєднує розвиток цифрової грамотності з формуванням м'яких

навичок. Реалізація такого цілісного підходу дає змогу вихователю стати справжнім суб'єктом змін, здатним забезпечити синергію виховних зусиль сім'ї та закладу освіти задля сталого майбутнього дітей у цифрову епоху.

Перспективи подальших розвідок вбачаємо у розробці та експериментальній перевірці цілісної

моделі підготовки майбутніх вихователів до проектування цифрової екосистеми партнерства, зокрема через впровадження спеціалізованих дисциплін на кшталт «Партнерська педагогіка» та використання інноваційного потенціалу дуальної форми освіти для посилення мотивації майбутніх фахівців.

Список використаних джерел

- Анісімова О. Критеріальний аналіз освітньо-професійних програм спеціальності «Дошкільна освіта» ЗВО України. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 27, т. 1. С. 117–123. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/27.203377>
- Анісімова О. Підготовка майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до партнерської взаємодії в професійній діяльності. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2022. Вип. 47, т. 1. С. 221–226. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/47-1-33>
- Апрелева І. В. Готовність майбутніх педагогів до партнерської взаємодії з батьками як важлива складова гуманізації дошкільної освіти. Науковий часопис НПУ імені М. П. Драгоманова. Серія 5. Педагогічні науки: реалії та перспективи. 2022. Вип. 89. С. 5–10. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.89.01>
- Вахняк Н. В. Формування культури батьківства у взаємодії дошкільного закладу з молодими сім'ями: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.08. Київ, 2021. 282 с.
- Виховання дітей раннього віку в закладах дошкільної освіти різних типів: монографія / С. А. Васильєва та ін.; за наук. ред. Н. В. Гавриш. Кропивницький: ІМЕКС-ЛТД, 2021. 226 с.
- Виховання дітей та молоді у цифровому просторі: посібник / К. О. Журба та ін. Київ: Інститут проблем виховання НАПН України, 2022. 124 с.
- Гужва В. М. Цифрова екосистема університетів: моделі, підходи та інструменти. *Таврійський науковий вісник. Серія: Економіка*. 2025. Вип. 24. С. 50–58. DOI: <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.24.5>
- Гуменний О. Д., Федоренко О. І. Інтеграція цифрових технологій в освітній процес: Smart EcoSystem – унікальна цифрова екосистема для персоналізованого фахового навчання. *Педагогічна академія: наукові записки*. 2025. № 16. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.15067293>
- Зімакова Л. В. Партнерська взаємодія з дитиною як основа сталого майбутнього. Імідж сучасного педагога. 2025. № 2 (221). С. 5–11. DOI: [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2\(221\)-5-11](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2(221)-5-11)
- Іванова В. В. Готовність до партнерської взаємодії як складова професійного іміджу майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти. Наукові записки УДУ імені Михайла Драгоманова. 2025. № 160. DOI: <https://doi.org/10.31392/NZ-udu-160.2025.05>
- Канішевська Л. В., Шахрай В. М. Особливості виховання в школі і сім'ї в умовах цифровізації. Перспективи та інновації. Серії: «Педагогіка», «Психологія», «Медицина». 2022. Вип. 4, № 9. С. 144–155. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-4\(9\)-144-155](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-4(9)-144-155)
- Каньоса Н. Г. Теорія та методика співпраці ДНЗ з родинами: навч.-метод. посібник. Кам'янець-Подільський: К-ПНУ імені Івана Огієнка, 2015. 122 с.
- Концепція виховання дітей та молоді в цифровому просторі / Національна академія педагогічних наук України. Київ: Інтерсервіс, 2022. 51 с. DOI: <https://doi.org/10.37472/v.naes.2022.4206>
- Кравчук Н., Авраменко О. Підготовка майбутніх фахівців дошкільної освіти до роботи з родиною. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 29, т. 2. С. 253–258. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/29.209536>
- Найда Р. Дуальна форма освіти як нововведення у професійній підготовці майбутніх вихователів у ЗВО. Сучасні освітні технології у підготовці майбутніх фахівців дошкільної освіти: зб. наук. праць за матеріалами I Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Одеса, 25 жовтня 2024 р.) / за ред. Л. Березовської. Івано-Франківськ: НАІР, 2024. С. 41–47.
- Паска Т. Цифрові технології в системі підготовки майбутніх вихователів закладів дошкільної освіти до роботи в цифровому освітньому середовищі. Науковий вісник Вінницької академії безперервної освіти. Серія «Педагогіка. Психологія». 2025. Вип. 8. С. 180–189. DOI: <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-2.24>
- Попович О. М., Ющик Л. В. Мотиваційна складова підготовки майбутніх вихователів до партнерської взаємодії з батьками дітей раннього віку. *Педагогічна інноватика: сучасність та перспективи*. 2024. С. 66–76. DOI: <https://doi.org/10.32782/ped-uzhnu/2024-3-11>
- Про затвердження професійного стандарту «Вихователь закладу дошкільної освіти»: наказ Міністерства економіки України від 19 жовтня 2021 р. № 755-21.
- Слюсаренко Н., Кохановська О. Цифрові екосистеми в освіті. Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія: *Педагогічні науки*. 2021. № 14–15 (170–171). С. 37–43. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.5938748>
- Швардак М. В. Вебквест-технологія на уроках інформатики в початкових класах. *Наукові записки Малої академії наук України*. 2023. № 2 (27). С. 103–110. DOI: <http://doi.org/10.51707/2618-0529-2023-27-12>
- Kharchenko N., Shvardak M., Shelestova L., Trubacheva S. Analysis of the effectiveness of technology integration (interactive whiteboards, online platforms, etc.) in modern education. *Brazilian Journal of Education, Technology and Society*, 2024, Vol. 17, No. se1, 65-72. <https://doi.org/10.14571/brajets.v17.nse1.65-72>

Reference

- Anisimova, O. (2020). Criterion analysis of educational and professional programs in the specialty «Preschool Education» of higher education institutions of Ukraine. *Actual Problems of the Humanities*, 27(1), 117–123. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.1/27.203377>
- Anisimova, O. (2022). Preparation of future preschool educators for partnership interaction in professional activity. *Actual Problems of the Humanities*, 47(1), 221–226. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/47-1-33>

- Aprelieva, I. V. (2022). Future teachers' readiness for partnership interaction with parents as an important component of the humanisation of preschool education. *Scientific Journal of NPU named after M. P. Drahomanov. Series 5: Pedagogical Sciences: Realities and Perspectives*, 89, 5–10. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series5.2022.89.01>
- Guzhva, V. M. (2025). Digital ecosystem of universities: Models, approaches and tools. *Tavriyskiy Scientific Bulletin. Series: Economics*, 24, 50–58. <https://doi.org/10.32782/2708-0366/2025.24.5>
- Gumennyi, O. D., & Fedorenko, O. I. (2025). Integration of digital technologies in the educational process: Smart EcoSystem – a unique digital ecosystem for personalised professional learning. *Pedagogical Academy: Scientific Notes*, 16. <https://doi.org/10.5281/zenodo.15067293>
- Ivanova, V. V. (2025). Readiness for partnership interaction as a component of the professional image of future preschool educators. *Scientific Notes of UDU named after Mykhailo Drahomanov*, 160. <https://doi.org/10.31392/NZ-udu-160.2025.05>
- Kanishevska, L. V., & Shakhrai, V. M. (2022). Features of education in school and family in conditions of digitalisation. *Perspectives and Innovations. Series: Pedagogy, Psychology, Medicine*, 4(9), 144–155. [https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-4\(9\)-144-155](https://doi.org/10.52058/2786-4952-2022-4(9)-144-155)
- Kanyosa, N. H. (2015). *Theory and methodology of cooperation between preschool institutions and families* (Educational-methodological manual). Kamianets-Podilskyi: Kamianets-Podilskyi Ivan Ohienko National University.
- Kharchenko, N., Shvardak, M., Shelestova, L., & Trubacheva, S. (2024). Analysis of the effectiveness of technology integration (interactive whiteboards, online platforms, etc.) in modern education. *Brazilian Journal of Education, Technology and Society*, 17(se1), 65–72. <https://doi.org/10.14571/brajets.v17.nse1.65-72>
- Konceptsiia vykhovannia ditey ta molodi v tsyfrovomu prostori [Concept of upbringing children and youth in a digital environment]. (2022). Kyiv: Intersvers. <https://doi.org/10.37472/v.naes.2022.4206>
- Kravchuk, N., & Avramenko, O. (2020). Preparation of future specialists in preschool education to work with families. *Actual Problems of the Humanities*, 29(2), 253–258. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.2/29.209536>
- Naida, R. (2024). Dual education as innovation in professional training of future preschool educators. In L. Berezovska (Ed.), *Contemporary Educational Technologies in the Training of Future Specialists in Preschool Education: Collection of Scientific Papers from the 1st All-Ukrainian Scientific and Practical Conference* (pp. 41–47). Ivano-Frankivsk: NAIR.
- Paska, T. (2025). Digital technologies in the system of preparing future preschool educators for work in a digital educational environment. *Scientific Bulletin of Vinnytsia Academy of Lifelong Education. Series: Pedagogy, Psychology*, 8, 180–189. <https://doi.org/10.32782/academ-ped.psyh-2025-2.24>
- Popovych, O. M., & Yushchuk, L. V. (2024). Motivational component of preparing future preschool educators for partnership interaction with parents of early-age children. *Pedagogical Innovation: Modernity and Perspectives*, 66–76. <https://doi.org/10.32782/ped-uzhnu/2024-3-11>
- Pro zatverdzhennia profesiinoho standartu «Vykhovatel zakladu doshkilnoi osvity»: Nakaz Ministerstva ekonomiky Ukrainy vid 19 zhovtnia 2021 r. № 755-21 [On approval of the professional standard «Preschool Educator»: Order of the Ministry of Economy of Ukraine No. 755-21]. (2021).
- Sliusarenko, N., & Kokhanovska, O. (2021). Digital ecosystems in education. *Bulletin of Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytsky. Series: Pedagogical Sciences*, 14–15 (170–171), 37–43. <https://doi.org/10.5281/zenodo.5938748>
- Shvardak, M. V. (2023). WebQuest technology in computer science lessons in primary school classes. *Scientific Notes of the Small Academy of Sciences of Ukraine*, 2 (27), 103–110. <http://doi.org/10.51707/2618-0529-2023-27-12>
- Vakhniak, N. V. (2021). *Formation of parenting culture in the interaction of preschool institutions with young families* (dissertation, Candidate of Pedagogical Sciences). Kyiv, Ukraine.
- Vasylieva, S. A., et al. (2021). *Upbringing of early-age children in preschool education institutions of different types* (Monograph). Kropyvnytskyi: IMEKS-LTD.
- Vykhovannia ditey ta molodi u tsyfrovomu prostori: posibnyk [Upbringing of children and youth in the digital environment: manual]. (2022). Kyiv: Institute of Problems of Education of the NAPS of Ukraine.
- Zimakova, L. V. (2025). Partnership interaction with the child as a basis for sustainable future. *Image of the Modern Educator*, 2 (221), 5–11. [https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2\(221\)-5-11](https://doi.org/10.33272/2522-9729-2025-2(221)-5-11)

Відомості про автора:**Швардак Маріанна Василівна**

anna-mari_p@ukr.net

Мукачівський державний університет

вул. Ужгородська, 26, м. Мукачево

Закарпатська обл., 89607, Україна

Information about the author:**Shvardak Marianna Vasyliivna**

anna-mari_p@ukr.net

Mukachevo State University

26 Uzhhorodska St., Mukachevo

Transcarpathian region, 89607, Ukraine

Матеріал надійшов до редакції 02. 02. 2026 р.

Прийнято до друку 12. 03. 2026 р.

Received at the editorial office 02. 02. 2026.

Accepted for publishing 12. 03. 2026.